

Utvecklings- och samordningsenheten  
Jeanette Ringbom

# Konsekvensutredning förslag till nya föreskrifter om producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer inom fiskeri- och vattenbruksnäringen

## A. Allmänt

### 1. Beskrivning av problemet och vad man vill uppnå

Yrkesfiskare och vattenbrukare kan samarbeta och utbyta kunskap på flera olika sätt bland annat genom producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer. Dessa kan bildas på initiativ av fiskeri- och vattenbruksproducenter. Organisationerna är viktiga för att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken och för den gemensamma marknadsordningen. För att säkerställa att organisationerna har rätt förutsättningar att stödja utvecklingen av den gemensamma fiskeripolitiken och den gemensamma marknadsordningen finns regler om erkännande. Med dessa regler tillförsäkras att organisationerna kan verka för genomförandet av målen.

De erkända organisationerna ska lämna in produktions- och saluföringsplaner till den behöriga nationella myndigheten för godkännande. När planen har godkänts ska den genomföras. Planerna ska bland annat innehålla de åtgärder som behövs för att organisationerna ska kunna uppfylla sina mål. Genomförandet av planerna kontrolleras i samband med att organisationerna lämnar in sina årsrapporter.

Det finns tre EU-förordningar som reglerar producentorganisationer och sammanslutningar inom fiskeri- och vattenbruksnäringen. I förordning (EU) nr 1379/2013<sup>1</sup> finns den huvudsakliga regleringen av producentorganisationer och sammanslutningar. I den förordningen finns det bland annat bestämmelser om hur producentorganisationer och sammanslutningar kan bildas, vilka mål de ska verka mot och hur de ska verka mot de aktuella målen.

---

<sup>1</sup> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000.

Utöver förordning (EU) nr 1379/2013 finns två genomförandeförordningar. Dessa är förordning (EU) nr 1418/2013<sup>2</sup> och förordning (EU) nr 1419/2013<sup>3</sup>. Förordning (EU) nr 1418/2013 innehåller regler för hur en produktions- och saluföringsplan ska se ut och när de ska lämnas in till behörig nationell myndighet. Förordning (EU) nr 1419/2013 innehåller formaliaregler kring hur ansökan om erkännande och återkallelse av erkännande ska hanteras. Det finns även en rekommendation från EU om utformandet av produktions- och saluföringsplanerna<sup>4</sup>. Den rekommendationen har använts som utgångspunkt för de delarna av föreskrifterna som kopplar an till produktions- och saluföringsplanerna och deras genomförande.

På nationell nivå finns förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen där Jordbruksverket pekats ut som ansvarig för hanteringen av erkännanden av organisationer samt produktions- och saluföringsplanerna. På nationell nivå finns även lag (1994:1709) om EU:s förordningar om den gemensamma fiskeripolitiken.

Den redan existerande föreskriftsregleringen kring producentorganisationer inom fiskeri- och vattenbruksnäringen behöver kompletteras med regler om sammanslutningar. Eftersom de nuvarande föreskrifterna har en delvis föråldrad utformning görs ett nytryck av föreskrifterna istället för ett omtryck av redan existerande föreskrifter.

Föreskrifterna innehåller regler om hur en producentorganisation samt en sammanslutning ska gå till väga för att bli erkända. I föreskrifterna regleras även vilka dokument en erkänd producentorganisation eller sammanslutning behöver lämna in och vad dessa dokument behöver innehålla.

Den reglering som görs i föreskrifterna är i stor utsträckning en komplettering till de EU-förordningar som reglerar producentorganisationer och sammanslutningar i de fall de övergripande reglerna saknar vissa detaljer som är nödvändiga för att regelverket ska vara tydligt för de som berörs. Nationella regler behövs även för att konkretisera och förtydliga vissa EU-regler så att det blir enklare att följa reglerna.

## **1 § om grundläggande bestämmelser**

I paragrafen anges vilka grundläggande, överordnade regelverk som finns till föreskrifterna. Dessa regelverk styr vilket innehåll som finns i föreskrifterna och föreskrifterna agerar i flera fall som ett komplement till de regler som finns på EU-

---

<sup>2</sup> Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1418/2013 av den 17 december 2013 om produktions- och saluföringsplaner enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

<sup>3</sup> Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1419/2013 av den 17 december 2013 om erkännande av producentorganisationer och branschorganisationer, utvidgning av producentorganisationers och branschorganisationers regler och offentliggörande av utlösningspriser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

<sup>4</sup> Kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU av den 3 mars 2014 om upprättande och genomförande av produktions- och saluföringsplaner enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter.

och regeringsnivå. Bestämmelsen i föreskrifterna behövs för att ge en tydlig bild av de regelverk som är tillämpliga för producentorganisationer och sammanslutningar.

## **2 § om definitioner**

I föreskrifterna finns vissa begrepp som har en specifik innebörd. För att det ska vara tydligt för de som berörs av föreskrifterna vad de här begreppen innebär regleras definitionen av dessa i föreskrifterna.

Vid den ordinarie remissen begränsade definitionen av begreppet ”personlig fiskelicens” felaktigt producentorganisationer till att endast ha medlemmar som fiskar i havet. För att en erkänd producentorganisation även ska kunna ha medlemmar som innehar en personlig fiskelicens för fiske i sötvattensområden ändras definitionen. Begreppet definieras nu som ”en sådan licens som avses i 29 a § andra stycket i fiskelagen (1993:787) och som ger rätt att fiska yrkesmässigt.”

## **3 § om undantag på grund av särskilda skäl**

Undantag på grund av särskilda skäl från regler i föreskrifterna kan i vissa fall medges om det skulle vara uppenbart stötande eller olämpligt att tillämpa reglerna. Om särskilda skäl föreligger bedöms i varje enskilt fall utifrån de unika situationer som föreligger i det enskilda ärendet. Anledningen till att undantag kan göras från de paragrafer i föreskrifterna som anges i paragrafen är att de innehåller krav som Jordbruksverket själva utformat vilket gör att det i undantagsfall kan tillåtas att målen för kraven uppnås på andra sätt eller under andra tidsramar än vad som uttryckligen är reglerat i föreskrifterna.

I paragrafen anges även att organisationerna ska ansöka om undantag hos Jordbruksverket eftersom det är Jordbruksverket som handlägger ärenden kopplat till producentorganisationer och sammanslutningar inom fiskeri- och vattenbruksnäringen.

## **4 och 5 §§ om inlämnande av ansökan om erkännande**

I 3 kap. 2 § i förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen framgår att det är Jordbruksverket som prövar frågor om erkännande av organisationer inom fiskeri- eller vattenbrukssektorn. Jordbruksverket fastställer därför i punkt 1 i 4 § att det är till Jordbruksverket som en ansökan om erkännande ska lämnas.

Ansökan om erkännande är ett väsentligt dokument för en organisation inom fiskeri- eller vattenbrukssektorn eftersom ett erkännande medför ett flertal utökade rättigheter och skyldigheter för organisationen. Vilken information som lämnas kan vara avgörande för Jordbruksverkets bedömning. Jordbruksverket bedömer att det är rimligt att det är den producentorganisation eller sammanslutning som ansökan avser som ska lämna in ansökan om erkännande och att den ska vara undertecknad av behörig firmatecknare. Jordbruksverket fastställer även detta i punkt 1 i 4 §.

I artikel 17 d) i förordning (EU) nr 1379/2013 finns bestämmelse om att om att organisationer inom fiskeri- eller vattenbrukssektorn ska ha ett demokratiskt

funktionssätt som gör det möjligt för medlemmarna att granska organisationen och dess beslut. För att säkerställa att beslutet om att ansöka om erkännande är väl förankrat inom organisationen fastställer Jordbruksverket i punkt 2 i 4 § att en ansökan om erkännande ska vara godkänd av organisationens stämma.

För att det inte ska råda någon osäkerhet kring vilken dag en ansökan om erkännande är inkommen fastställer Jordbruksverket i 5 § att en ansökan om erkännande är inkommen det datum som den har ankomststämplats hos Jordbruksverket.

## **6 § om juridisk status**

Av artikel 14.1 c) i förordning (EU) nr 1379/2013 framgår att medlemsstaterna bara får erkänna organisationer som har status som juridisk person enligt den nationella lagstiftningen i den berörda medlemsstaten. I 6 § fastställer Jordbruksverket att en organisation som är erkänd eller ansöker om erkännande ska vara en registrerad ekonomisk förening hos Bolagsverket.

Jordbruksverket bedömer att ekonomiska förening är den mest lämpliga juridiska formen. Enligt lag (2018:6772) om ekonomiska föreningar ska ändamålet för en sådan juridisk person vara att främja medlemmarnas ekonomiska intressen genom ekonomisk verksamhet i vilken medlemmarna deltar. En ekonomisk förening ska också registreras, ha minst tre medlemmar och ha antagna stadgar. Detta stämmer väl överens med organisationer inom fiskeri- och vattenbrukssektorerna eftersom de bildats genom samarbete och för att främja medlemmarnas intressen. Utöver det är reglerna för en ekonomisk förening i linje med de krav som finns i art. 17 i förordning (EU) nr 1379/2013 för organisationernas interna funktionssätt. Exempelvis ska medlemmarna i föreningen anta stadgarna samt välja styrelse och revisorer. Det skapar en möjlighet för medlemmarna att granska organisationen och dess beslut.

## **7 § om demokratisk kontroll**

Som nämns ovan finns bestämmelse i artikel 17 d) i förordning (EU) nr 1379/2013 om att producentorganisationer ska ha ett demokratiskt funktionssätt som gör det möjligt för medlemmarna att granska organisationen och dess beslut. En del av funktionssättet är hur röster fördelas på stämman.

Enligt 6 kap. 2 § i lagen om ekonomiska föreningar har varje medlem en röst om inte något annat har bestämts i föreningens stadgar. Jordbruksverket anser att det är viktigt för demokratin i en organisation att föreningen inte frångår huvudregeln. I 7 § fastställer Jordbruksverket därför att i en organisation som är erkänd eller ansöker om att bli erkänd ska varje medlem ha en röst på stämman och att detta ska vara bestämt i organisationens stadgar.

## **8 § om vilka mål som organisationen ska verka för**

I artikel 14.1 d) i förordning (EU) nr 1379/2013 anges att organisationer inom fiskeri- eller vattenbrukssektorn ska ha kapacitet att verka för de mål som anges artikel 7 i samma förordning. I 8 § fastställer Jordbruksverket därför att en

organisation vid ansökan om erkännande behöver redogöra för vilka mål de tänkt verka för och hur de har för avsikt att göra det.

## **9 § om uppgifter vid ansökan om erkännande av en producentorganisation**

För att Jordbruksverket ska kunna fatta beslut om en ansökan om erkännande av en producentorganisation behöver Jordbruksverket ta del av uppgifter kring organisationen och dess verksamhet. I 9 § fastställer Jordbruksverket därför att en ansökan om erkännande av en producentorganisation ska innehålla de uppgifter och de bilagor som framgår av bilaga 1.

## **10 § om krav på en producentorganisation inom fiskerinäringen**

I 10 § fastställer Jordbruksverket ytterligare bestämmelser som medlemmarna i en producentorganisation som är erkänd eller ansöker om att bli erkänd inom fiskerinäringen behöver uppfylla.

I artikel 14.1 i förordning (EU) nr 1379/2013 får medlemsstaterna bara erkänna producentorganisationer som bildats på initiativ av fiskeri- och vattenbruksproducenter.

De som är fiskeriproducenter i Sverige är de som fiskar med stöd av fiskelicens eller personlig fiskelicens. En förutsättning för att beviljas licens är att fisket bedrivs som näringsverksamhet, se 30 § i fiskelagen (1993:787). I punkt 1 i 10 § fastställer Jordbruksverket att medlemmarna ska bedriva fiske med stöd av fiskelicens eller personlig fiskelicens. Detta krav säkerställer att producentorganisationen bildats på initiativ av fiskeriproducenter.

I artikel 14.1 i förordning (EU) nr 1379/2013 har Europaparlamentet och rådet fastställt ytterligare förutsättningar för att en producentorganisation ska kunna erkännas. Av punkt b) framgår att en producentorganisation behöver vara tillräckligt ekonomiskt aktiv på den berörda medlemsstatens territorium. Bedömningen ska göras av antal medlemmar eller mängd avsättningsbar produktion. För att säkerställa att Jordbruksverket bara erkänner producentorganisationer som uppfyller villkoret fastställer Jordbruksverket i punkt 2 i 10 § att medlemmarna ska ha en bruttoförsäljning av landade fiskeriprodukter i Sverige som sammanlagt uppgår till minst en miljon kronor per år. Det valda beloppet bedöms möta de EU-krav som finns samtidigt som det möjliggör för små företag att bilda en producentorganisation.

## **11 § om krav på en producentorganisation inom vattenbruksnäringen**

I 11 § fastställer Jordbruksverket ytterligare bestämmelser som medlemmarna i en producentorganisation som är erkänd eller ansöker om att bli erkänd inom vattenbruksnäringen behöver uppfylla.

För att säkerställa att Jordbruksverket bara erkänner producentorganisationer inom vattenbruksnäringen som bildats på initiativ av vattenbruksproducenter fastställer

Jordbruksverket i punkt 1 i 11 § att medlemmarna ska ha tillstånd för att bedriva vattenbruk. Det är nämligen de producenter som har tillstånd för att bedriva vattenbruk som är vattenbruksproducenter i Sverige.

Bestämmelsen i artikel 14. 1 b) i förordning (EU) nr 1379/2013 om att producentorganisationer ska vara tillräckligt ekonomiskt aktiva och etablerade i den berörda medlemsstaten avser även producentorganisationer inom vattenbruksnäringen. I punkt 2 i 11 § fastställer Jordbruksverket därför att medlemmarna ska ha en bruttoförsäljning av vattenbruksprodukter producerade på anläggningar i Sverige som sammanlagt uppgår till minst en miljon kronor per år. Det valda beloppet bedöms möta de EU-krav som finns samtidigt som det möjliggör för små företag att bilda en producentorganisation.

## **12 § om uppgifter vid ansökan om erkännande av en sammanslutning**

För att Jordbruksverket ska kunna fatta beslut om en ansökan om erkännande behöver Jordbruksverket ta del av uppgifter kring sammanslutningen och dess verksamhet. I 12 § fastställer Jordbruksverket därför att en ansökan om erkännande av en sammanslutning ska innehålla de uppgifter och de bilagor som framgår av bilaga 2.

## **13 § om medlemmarna i en sammanslutning**

I artikel 9 i förordning (EU) nr 1379/2013 finns bestämmelser om att sammanslutningar får bildas av producentorganisationer som godkänts i en eller flera medlemsstater. Jordbruksverket bedömer att det innebär att minst två av medlemmarna i en sammanslutning ska vara erkända producentorganisationer inom fiskeri- och vattenbrukssektorn och fastställer bestämmelse om det i 13 §.

## **14 och 15 §§ om lägsta nivå på bruttoförsäljningen i en sammanslutning**

I artikel 14.1 b) i förordning (EU) nr 1379/2013 finns bestämmelse om att medlemsstaterna bara får erkänna organisationer som är tillräckligt ekonomiskt aktiva och etablerade i den berörda medlemsstaten. Bedömningen av ska göras särskilt med avseende på antal medlemmar eller mängd avsättningsbar produktion. Jordbruksverket har valt att bedömningen ska göras med avseende på den avsättningsbara produktionen.

För att regelverket ska bli så ändamålsenligt som möjligt utformas kravet om bruttoförsäljning olika mellan erkända producentorganisationer inom fiskerinäringen respektive vattenbruksnäringen.

I 14 § fastställer Jordbruksverket krav på lägsta nivå på bruttoförsäljning i en sammanslutning som är erkänd eller ansöker om att bli erkänd inom fiskerinäringen. Där framgår att medlemmarnas bruttoförsäljning av landade fiskeriprodukter i Sverige sammanlagt ska uppgå till minst en miljon kronor per år per erkänd producentorganisation inom fiskerinäringen.

I 15 § fastställer Jordbruksverket krav på lägsta nivå på bruttoförsäljning i en sammanslutning som är erkänd eller ansöker om att bli erkänd inom vattenbruksnäringen. Där framgår att medlemmarnas bruttoförsäljning av vattenbruksprodukter som är producerade i Sverige sammanlagt ska uppgå till minst en miljon kronor per år per erkänd producentorganisation inom fiskerinäringen.

Det valda beloppet bedöms möta de EU-krav som finns samtidigt som det möjliggör för små producentorganisationer att bilda en sammanslutning. Genom att ställa krav på att fångsten ska landas i Sverige respektive att vattenbruksprodukterna ska produceras på en anläggning som är placerad i Sverige bedöms EU-kravet om aktivitet i den berörda medlemsstaten vara uppfyllt.

Genom att kravet är utformat på så sätt att det fokuserar på medlemmarnas sammanlagda bruttoförsäljning bedöms det även främja gränsöverskridande sammanslutningar eftersom det är möjligt att ha medlemmar som inte har någon bruttoförsäljning i Sverige.

## **16 § om beslut av stämman**

Som nämns ovan finns bestämmelse i artikel 17 d) i förordning (EU) nr 1379/2013 om med krav på demokratiskt funktionssätt som gör det möjligt för medlemmarna att granska organisationen och dess beslut.

Regler om erkännande och produktions- och saluföringsplaner återfinns bland annat i förordning (EU) nr 1379/2013. Om en sammanslutning inte följer dessa regler kan det få omfattande konsekvenser exempelvis kan erkännandet återkallas. Jordbruksverket bedömer därför att det är lämpligt och rimligt att beslut i frågor som gäller dessa delar ska fattas av stämman och fastställer bestämmelse om det i första stycket av 16 §.

En sammanslutning kan ha medlemmar som inte är erkända producentorganisationer. Jordbruksverket anser att det skulle vara olämpligt att låta sådana medlemmar rösta i frågor som är kopplade till erkännandet av sammanslutningen och produktions- och saluföringsplanerna. I andra stycket av 16 § fastställer Jordbruksverket att endast medlemmar som är erkända producentorganisationer ska ha rösträtt på sammanslutningens stämma i frågor som omfattas av första stycket.

För att kunna säkerställa att endast medlemmar som är erkända producentorganisationer har röstat på sammanslutningens stämma i frågor som är kopplade till erkännandet av sammanslutningen och produktions- och saluföringsplanerna fastställer Jordbruksverket i andra stycket av 16 § även att det ska framgå av röstlängden vilka medlemmar som röstat i sådana frågor.

## **17 § om inlämnande och undertecknande av produktions- och saluföringsplaner**

I första stycket av 17 § upplyser Jordbruksverket om var bestämmelser om tidsfrister och förfarandet för inlämnande av produktions- och saluföringsplaner regleras.

Eftersom det är Jordbruksverket som prövar frågor om produktions- och saluföringsplaner fastställer Jordbruksverket i andra stycket av 17 § att det är till Jordbruksverket som produktions- och saluföringsplaner ska lämnas.

En produktions- och saluföringsplan är ett väsentligt dokument. I andra stycket av 17 § fastställer Jordbruksverket därför även att planen ska vara undertecknad av behörig firmatecknare.

## **18 § om delar i en produktions- och saluföringsplan**

För att efterföljande bestämmelser i författningen ska bli begripliga upplyser Jordbruksverket i 18 § om vilka delar en produktions- och saluföringsplan ska bestå av enligt artikel 28.2 i förordning (EU) nr 1379/2013.

## **19 § om uppgifter i en produktions- och saluföringsplan**

I 20-22, 23-27 och 28-32 §§ fastställer Jordbruksverket uppgifter som en produktions- och saluföringsplan ska innehålla. För att det ska bli tydligt att produktions- och saluföringsplan även behöver innehålla de uppgifter som kommissionen fastställt i bilagan till förordning (EU) 1418/2013 upplyser Jordbruksverket i 19 § om denna bilaga.

## **20 § om uppgifter i en saluföringsstrategi**

Enligt artikel 28.2 i förordning (EU) nr 1379/2013 ska en produktions- och saluföringsplan omfatta en saluföringsstrategi genom vilken kvantitet och presentation av utbudet anpassas till marknadens krav. I kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU framgår också att strategin bör identifiera marknadens behov.

I 20 § fastställer Jordbruksverket därför att en saluföringsstrategi ska innehålla uppgifter om hur organisationen arbetar för att förbättra medlemmarnas möjligheter att saluföra sin produktion. Det ska också framgå om det förts en dialog om samordning med andra aktörer i försörjningskedjan och resultatet från sådan dialog.

## **21 § om minst en åtgärd per mål**

Kommissionen har fastställt att en produktions- och saluföringsplan bland annat ska omfatta en redogörelse för vilka åtgärder som en organisation avser att tillämpa för att uppnå de mål som de verkar för. Jordbruksverket bedömer att det är lämpligt att en organisation vidtar minst en åtgärd per mål som de verkar för och fastställer bestämmelse om det i 21 §.



## **22 § om den ekonomiska planen**

Enligt kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU bör det finnas en ekonomisk plan kopplad till varje åtgärd i produktions- och saluföringsplanen. Anledningen till detta är för att underlätta för organisationerna och de behöriga nationella myndigheterna att uppskatta de ekonomiska behoven. En sådan redogörelse underlättar även bedömningen av om det är möjligt att godkänna produktions- och saluföringsplanen då det visar att åtgärden är genomförbar. Kraven bedöms inte vara särskilt betungande för organisationerna eftersom de och dess medlemmar ändå behöver ha uppsatta budgetar för sina verksamheter. I första stycket av 22 § fastställer Jordbruksverket därför att organisationen ska upprätta en ekonomisk plan för varje åtgärd som de har angett i sin produktions- och saluföringsplan.

I första stycket av 22 § fastställer Jordbruksverket även en punktlista över vad den ekonomiska planen ska innehålla. Enligt punkt 1 ska den ekonomiska planen innehålla uppgifter om utgifter och förväntade ekonomiska resurser.

Enligt kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU bör det även finnas en tidtabell för genomförandet. I punkt 2 fastställer Jordbruksverket därför att det ska finnas en tidtabell i den ekonomiska planen för de planerade åtgärderna och de därmed förknippade utgifter samt för de förväntade ekonomiska resurserna. I de fall en ekonomisk plan sträcker sig över flera år ska tidtabellen vara uppdelade per år.

Enligt kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU bör indikatorer användas för att underlätta organisationernas övervakning av genomförandet av produktions- och saluföringsplanerna. Jordbruksverket föreskriver därför i punkt 3 att den ekonomiska planen ska innehålla minst två utfallsindikatorer och minst en resultatindikator för varje åtgärd samt att indikatorerna som används ska ha en direkt koppling till åtgärden.

I andra stycket av 22 § fastställer Jordbruksverket att en erkänd organisation ska ange i sin ekonomiska plan om de har ansökt eller beviljats stöd från havs-, fiskeri- och vattenbruksprogrammet gällande någon av de åtgärder som de valt att vidta enligt 21 § i föreskrifterna. Kravet ställs för att Jordbruksverket lättare ska kunna bedöma hållbarheten i den ekonomiska planen samt organisationens möjlighet att genomföra produktions- och saluföringsplanen.

## **23 § om godkännande av en producentorganisationens produktions- och saluföringsplan**

En produktions- och saluföringsplan beskriver hur en producentorganisation ska bedriva sin verksamhet under det kommande året. Det är ett väsentligt dokument för en producentorganisation då det visar att producentorganisationen fortfarande bedriver verksamhet och är berättigad till sin status som en erkänd producentorganisation. Jordbruksverket bedömer att det är rimligt att ställa krav på att en produktions- och saluföringsplan ska vara godkänd av producentorganisationens stämma och fastställer bestämmelse om det i 23 §. För

att skapa viss flexibilitet kan stämman dock välja att delegera godkännandet till producentorganisationens styrelse.

## **24 § om uppgifter i en producentorganisationens produktionsprogram**

I 24 § fastställer Jordbruksverket vilka uppgifter en producentorganisationens produktionsprogram ska innehålla oavsett om producentorganisationen verkar inom fiskerinäringen eller inom vattenbruksnäringen.

Enligt bilagan till genomförandeförordningen (EU) nr 1418/2013 ska ett produktionsprogram omfatta en preliminär leveransplan. Jordbruksverket bedömer utifrån det som står i kommissionens rekommendationer att uppgifter om planerad produktion är väsentliga uppgifter i en preliminär leveransplan. I punkt 1 i 24 § fastställer Jordbruksverket därför att ett produktionsprogram ska innehålla uppgifter om medlemmarnas planerade produktion av de viktigaste saluförda arterna med särskild hänsyn till arternas ekonomiska värde och kvantitet.

Producentorganisationerna behöver uppgifter om vilka fiskemöjligheter producentorganisationens medlemmar kommer att ha under det verksamhetsår som produktionsprogrammet avser för att kunna lämna uppgifter om den planerade produktionen. I andra stycket av 24 § fastställer Jordbruksverket därför en möjlighet för producentorganisationerna att komplettera sitt produktionsprogram med uppgifter om den planerade produktionen senare. Uppgifterna kan lämnas upp till en månad efter det att Havs- och vattenmyndigheten fattat beslut om medlemmarnas fiskemöjligheter för året.

Jordbruksverket bedömer att det också är rimligt att ett produktionsprogram tar hänsyn till marknadens efterfrågan och dess säsongsvariationer eftersom det ger viktig information om verksamheten. I punkt 2 i 24 § fastställer Jordbruksverket därför att ett produktionsprogram ska innehålla uppgifter om hur producentorganisationen avser att möta marknadens efterfrågan per säsong.

Även uppgifter om samarbete och samverkan bör framgå i ett produktionsprogram för att det ska ge en god bild av producentorganisationens planerade verksamhet. I punkt 3 i 24 § fastställer Jordbruksverket därför att produktionsprogrammet ska innehålla uppgifter om samordning med andra producenter.

## **25 och 26 §§ om ytterligare uppgifter i en producentorganisationens produktionsprogram**

I 25 § fastställer Jordbruksverket ytterligare uppgifter som ett produktionsprogram behöver innehålla för en producentorganisation som verkar inom fiskerinäringen.

Landningsskyldigheten är väsentlig för den gemensamma fiskeripolitiken och det är av stor vikt att organisationerna beaktar den. I 25 § fastställer Jordbruksverket därför att ett produktionsprogram för en erkänd producentorganisation inom fiskerinäringen ska innehålla uppgifter om hur producentorganisationens medlemmar avser att fullgöra och hantera skyldigheten att landa alla fångster.

Uppgifter om beaktande av fiskerättigheter och fiskemöjligheter gör det möjligt för Jordbruksverket att följa upp hur producentorganisationerna på så sätt bidrar till ett hållbart fiske. I 25 § fastställer Jordbruksverket därför även att produktionsprogrammet för en erkänd producentorganisation inom fiskerinäringen även ska innehålla uppgifter om på vilket sätt producentorganisationen avser att beakta förvaltningen av pelagiska fiskerättigheter, pelagiska fiskemöjligheter och demersala fiskemöjligheter.

I 26 § fastställer Jordbruksverket ytterligare uppgifter som ett produktionsprogram behöver innehålla för en producentorganisation som verkar inom vattenbruksnäringen. Dessa uppgifter är information om hur de avser beakta utvecklingen av hållbar vattenbrukspraxis. Jordbruksverket bedömer utifrån det som står i kommissionens rekommendationer att det är väsentligt att utvecklingen av hållbar vattenbrukspraxis beaktas. Att de vattenbruk som bedrivs ska vara hållbara är dessutom ett obligatoriskt mål för producentorganisationer inom vattenbruksnäringen. Det är därför av stor vikt att producentorganisationerna tar hänsyn till utvecklingen av hållbar vattenbrukspraxis i produktionsprogrammet.

### **27 § om pris per säsong**

I 27 § fastställer Jordbruksverket att de producentorganisationer som säljer sina medlemmars produktion behöver lämna uppgift om pris per säsong i produktionsplanen. Utifrån att den huvudsakliga delen av produktionen är säsongsbaserad är det lämpligt att uppgift om pris lämnas per säsong. Det möjliggör uppföljning av hur priserna förändras över tid.

### **28 § om godkännande av en sammanslutnings produktions- och saluföringsplan**

En produktions- och saluföringsplan beskriver hur sammanslutningen ska bedriva sin verksamhet under det kommande året. Det är ett väsentligt dokument för en sammanslutning då det visar att sammanslutningen fortfarande bedriver verksamhet och är berättigad till sin status som en erkänd sammanslutning. Jordbruksverket bedömer att det är rimligt att ställa krav på att ansökan ska vara godkänd av sammanslutningens stämma och fastställer bestämmelse om det i 28 §.

### **29 § om uppgifter i en sammanslutnings produktionsprogram**

I 29 § fastställer Jordbruksverket vilka uppgifter en sammanslutnings produktionsplan ska innehålla oavsett om sammanslutningen verkar inom fiskerinäringen eller inom vattenbruksnäringen.

Enligt bilagan till genomförandeförordningen (EU) nr 1418/2013 ska produktionsprogrammet omfatta en preliminär leveransplan. Jordbruksverket bedömer utifrån det som står i kommissionens rekommendationer att uppgifter om planerad produktion är väsentliga uppgifter i en preliminär leveransplan. I punkt 1 i 29 § fastställer Jordbruksverket därför att en sammanslutnings produktionsprogram ska innehålla uppgifter om medlemmarnas planerade produktion av de viktigaste saluförda arterna per säsong med särskild hänsyn till arternas ekonomiska värde och kvantitet.

Jordbruksverket bedömer att det är rimligt att ett produktionsprogram tar hänsyn till marknadens efterfrågan och dess säsongsvariationer eftersom det ger viktig information om verksamheten. I punkt 2 i 29 § fastställer Jordbruksverket därför att ett produktionsprogram ska innehålla uppgifter om på vilket sätt medlemmarna samarbetar för att möta marknadens behov av leveranser.

Även uppgifter om samarbete och samverkan bör framgå i produktionsprogrammet för att det ska ge en god bild av sammanslutningens planerade verksamhet. I punkt 3 i 29 § fastställer Jordbruksverket därför att ett produktionsprogram ska innehålla uppgifter om hur medlemmarna samverkar för att nå planerad produktion och för att möta marknadens efterfrågan av medlemmarnas produkter.

### **30 och 31 §§ om ytterligare uppgifter i en sammanslutnings produktionsprogram**

I 30 § fastställer Jordbruksverket ytterligare uppgifter som ett produktionsprogram behöver innehålla för en sammanslutning som verkar inom fiskerinäringen.

Som nämns ovan i motsvarande bestämmelse för producentorganisationer är fisket en ändlig kollektiv resurs och förvaltandet av fiskerättigheter är en stor del i att säkerställa att det fiske som bedrivs bevarar de fiskeresurser som finns och bidrar till ett hållbart fiske. I 30 § fastställer Jordbruksverket att produktionsprogrammet även för en erkänd sammanslutning inom fiskerinäringen ska innehålla uppgifter om på vilket sätt sammanslutningen avser att beakta förvaltningen av pelagiska fiskerättigheter, pelagiska fiskemöjligheter och demersala fiskemöjligheter.

I 31 § fastställer Jordbruksverket ytterligare uppgifter som ett produktionsprogram behöver innehålla för en sammanslutning som verkar inom vattenbruksnäringen. På samma sätt som i motsvarande bestämmelse för producentorganisationer är dessa uppgifter information om hur de avser beakta utvecklingen av hållbar vattenbrukspraxis.

### **32 § om pris per säsong**

I 32 § fastställer Jordbruksverket att de sammanslutningar som säljer produktion från producentorganisationernas medlemmar behöver lämna uppgift om pris per säsong i produktionsplanen. Utifrån att den huvudsakliga delen av produktionen är säsongsbaserad är det lämpligt att uppgift om pris lämnas per säsong. Det möjliggör uppföljning av hur priserna förändras över tid.

För att få bättre möjligheter till uppföljning av hur försäljningen fördelar sig över de erkända producentorganisationerna i sammanslutningen fastställer Jordbruksverket i 32 § även att försäljningen ska redovisas som om produkterna såldes för den enskilda producentorganisationens räkning. Eftersom en sådan hantering ligger väl i linje med det krav som ställs på producentorganisationer som säljer sina medlemmars produkter bedöms det också medföra en liten administrativ börda för sammanslutningen.

### **33 § om inlämnande av årsrapporter**

I artikel 28.5 i förordning (EU) nr 1379/2013 finns bestämmelse om att organisationerna ska utarbeta en årsrapport om sin verksamhet enligt produktions- och saluföringsplanen. Där framgår också att organisationen ska lämna årsrapporten till den behöriga nationella myndigheten för godkännande.

I första stycket av 33 § fastställer Jordbruksverket att det är till Jordbruksverket som årsrapporterna ska lämnas.

I punktlistan i andra stycket i 33 § fastställer Jordbruksverket bestämmelser om årsrapporterna. I punkt 1 framgår det att årsrapporten ska innehålla de uppgifter som framgår av bilaga 4.

Årsrapporten är en uppföljning av det som organisationen åtagit sig att göra i sin produktions- och saluföringsplan. I den ska organisationen redogöra för hur de har bedrivit sin verksamhet under det gångna året vilket är av vikt för att organisationen ska få behålla sitt erkännande. Med hänsyn till de regler som finns i art. 17 i förordning (EU) nr 1379/2013 om demokratiskt funktionssätt bedöms det som rimligt att ställa krav på att årsrapporten är underskriven av behörig firmatecknare och godkänd av organisationens stämma eller styrelse. Jordbruksverket fastställer detta i punkt 2 och 3 i 33 §.

### **34 § om godkännande av en sammanslutnings årsrapport**

En årsrapport är en uppföljning av produktions- och saluföringsplanen. Endast erkända producentorganisationer får rösta i frågor som rör produktions- och saluföringsplanen och det är därmed logiskt att endast de ska rösta i frågor gällande årsrapporten. Jordbruksverket fastställer därför det i 34 §.

För att det ska vara möjligt att kontrollera att endast erkända producentorganisationer har röstat i frågor som rör produktions- och saluföringsplanen fastställer Jordbruksverket i 34 § att det av röstlängden ska framgå vilka medlemmar som röstat.

### **35 § om när årsrapporter ska lämnas in**

Det är viktigt att årsrapporten lämnas in i nära anslutning till att produktions- och saluföringsplanen löpt ut för att informationen och underlagen i årsrapporten fortfarande ska vara relevanta. Med hänsyn till vad en årsrapport behöver innehålla bedöms det som rimligt att organisationerna får sex veckor på sig att ta fram en årsrapport. I 35 § fastställer Jordbruksverket att en organisation ska lämna in sin årsrapport till Jordbruksverket sex veckor efter att produktions- och saluföringsplanen löpt ut.

I 35 § förtydligar Jordbruksverket också att en årsrapport ska lämnas varje år även om produktions- och saluföringsplanen sträcker sig över flera år. Detta för att det ska vara möjligt att göra en korrekt bedömning av hur organisationen arbetar mot sina mål. En sådan regel överensstämmer även med vad som framgår i del B i kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU.

## **Bilaga 1 om vilka uppgifter som behöver lämnas vid en ansökan om erkännande för en producentorganisation**

I bilaga 1 anges de uppgifter som en producentorganisation behöver lämna in i sin ansökan om erkännande. Initialt görs en hänvisning till bilaga 1 i förordning (EU) nr 1419/2013. I bilagan listas vissa uppgifter som behövs för att det ska vara möjligt att pröva en ansökan om erkännande. Därefter listas ytterligare uppgifter som är nödvändiga för att Jordbruksverket ska kunna pröva en ansökan om erkännande. Bland annat behövs uppgifter om det senaste kalenderårets produktion och omsättning, planerad produktion och omsättning för kommande år och vissa formella underlag kring den ekonomiska föreningen och dess medlemmar.

## **Bilaga 2 om vilka uppgifter som behöver lämnas vid en ansökan om erkännande av en sammanslutning av producentorganisationer**

I bilaga 2 anges de uppgifter som en sammanslutning behöver lämna in i sin ansökan om erkännande. Initialt görs en hänvisning till bilaga 1 i förordning (EU) nr 1419/2013. I bilagan listas vissa uppgifter som behövs för att det ska vara möjligt att pröva en ansökan om erkännande. Därefter listas ytterligare uppgifter som är nödvändiga för att Jordbruksverket ska kunna pröva en ansökan om erkännande. Bland annat behövs uppgifter om medlemmarnas produktion och omsättning det senaste kalenderåret, medlemmars planerade produktion och omsättning för kommande år och vissa formella underlag kring den ekonomiska föreningen och dess medlemmar.

## **Bilaga 3 om utfalls- och resultatindikatorer**

I bilaga 3 anges exempel på utfalls- och resultatindikatorer. Indikatorerna är uppdelade efter om det gäller fiskerinäringen eller vattenbruksnäringen. Att indikatorerna anges i bilagan är för att underlätta för organisationerna så att de enklare kan se vilka indikatorer som de kan välja mellan. Indikatorerna finns även angivna i kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU men de bedöms vara mer lättåtkomliga för organisationerna i en bilaga till föreskrifterna.

## **Bilaga 4 om vilka uppgifter en årsrapport behöver innehålla**

I bilaga 4 anges vilka uppgifter som de årsrapporter som producentorganisationer och sammanslutningar behöver lämna in ska innehålla. De uppgifter som begärs in är bland annat uppgifter om omsättning, fångsvolym eller vattenbruksskörd och övriga uppgifter som knyter an till de uppgifter som organisationen lämnat i sin produktions- och saluföringsplan. För att få en så korrekt uppföljning som möjligt samtidigt som organisationernas arbete underlättas ska organisationerna ange samma indikatorer i sina årsrapporter som i sina produktions- och saluföringsplaner. Det överensstämmer även med vad som framgår i del B i kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU.

Avslutningsvis i bilagan anges vissa uppgifter som skiljer sig åt beroende på om det är en producentorganisation eller en sammanslutning som lämnar in årsrapporten. Dessa uppgifter kopplar an till redovisningen av hur man arbetat med

att genomföra de åtgärder som de angett i sina planer för det aktuella verksamhetsåret. Samt uppgifter om protokoll från konstituerande stämma för sammanslutningarna.

## 2. Beskrivning av alternativa lösningar för det man vill uppnå och vilka effekter det blir om någon reglering inte kommer till stånd

### 1 § om grundläggande bestämmelser

Om Jordbruksverket inte upplyser om vilka andra regelverk som har en koppling till föreskrifterna skulle det inte vara tydligt vilka andra regelverk utöver föreskrifterna som de som berörs av föreskrifterna behöver förhålla sig till.

En alternativ lösning till att ha med den här regleringen i föreskrifterna är att ge ut information om att regelverken finns och vilken funktion de har. Informationen skulle då vara skild från föreskrifterna vilket innebär en risk för att de som berörs av föreskrifterna skulle missa att ta del av den informationen. En sådan lösning skulle därför inte vara tillfredsställande och det skulle inte heller åtgärda otydligheten i föreskrifterna. Jordbruksverket bedömer därför att det inte finns några lämpliga alternativa lösningar.

### 2 § om definitioner

Om Jordbruksverket inte definierar de begrepp som finns i föreskrifterna som har en viss specifik innebörd skulle det inte vara tydligt vad som avses med dessa begrepp i föreskrifterna. Det skulle då finnas en risk för att begreppen skulle tolkas felaktigt eller på olika sätt vilket skulle kunna medföra att principen om likabehandling inte upprätthålls.

En alternativ lösning till att definierar begrepp som finns i föreskriften skulle kunna vara att på annat sätt informera om hur begreppen som används i föreskrifterna ska tolkas. Informationen skulle dock vara skild från föreskrifterna vilket skulle innebära en risk att de som berörs av föreskrifterna skulle missa att ta del av den informationen. Sådan information är inte heller rättsligt bindande vilket krävs för att säkerställa att kraven på likabehandling och förutsägbarhet följs. En sådan lösning skulle därför inte vara tillfredsställande och det skulle inte heller åtgärda otydligheten i föreskrifterna. Jordbruksverket bedömer därför att det inte finns några lämpliga alternativa lösningar.

Om Jordbruksverket inte justerar definitionen av begreppet ”personlig fiskelicens” skulle erkända producentorganisationer bara kunna ha medlemmar som fiskar yrkesmässigt i havet. Ingen av de erkända producentorganisationerna har medlemmar med personlig fiskelicens för yrkesmässigt fiske i sötvattensområde. Att inte ändra definitionen skulle därmed inte få någon direkt effekt för de erkända producentorganisationerna. Jordbruksverket har inte heller fått några indikationer på att det skulle finnas intresse för yrkesfiskare med personlig fiskelicens för yrkesmässigt fiske i sötvattensområden att bilda producentorganisationer i syfte att kunna ansöka om erkännande. Att inte ändra definitionen skulle därmed inte heller

få någon direkt effekt för fiskare med personlig fiskelicens för yrkesmässigt fiske i sötvattensområden som inte är medlemmar i en erkänd producentorganisation.

### **3 § om undantag på grund av särskilda skäl**

Om Jordbruksverket inte inför någon möjlighet för Jordbruksverket att besluta om undantag från vissa angivna bestämmelser i föreskriften på grund av särskilda skäl skulle regelverket riskera att få oavsedda eller orimliga konsekvenser.

En alternativ lösning skulle kunna vara att inte specificera vilka bestämmelser som Jordbruksverket har möjlighet att bevilja undantag från. Det skulle innebära att det skulle bli svårt för en organisationerna att förutse när ett undantag skulle kunna bli aktuellt. En sådan lösning vore därför inte lämplig.

### **4 och 5 §§ om inlämnande av ansökan om erkännande**

Om Jordbruksverket inte fastställer att en ansökan om erkännande ska lämnas till Jordbruksverket skulle det inte vara tydligt hos vilken myndighet ansökan ska göras.

Om Jordbruksverket inte fastställer att en ansökan om erkännande ska lämnas skriftligt skulle det vara otydligt om hur en ansökan om erkännande lämpligast lämnas in.

Om Jordbruksverket inte fastställer att en ansökan om erkännande ska lämnas av den organisation som ansökan avser och vara undertecknad av behörig firmatecknare finns det risk för att det uppstår osäkerhet kring avsikterna med ansökan och organisationens kontroll över ansökningsprocessen.

Om Jordbruksverket inte fastställer att en ansökan om erkännande ska vara godkänd av organisationens stämma skulle det finnas risk för att organisationens medlemmar inte skulle ha tillräckligt inflytande om ansökan eller vetskap om erkännandet och vad det innebär.

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa när en ansökan om erkännande är inkommen skulle det kunna finnas oklarheter kring detta. En alternativ lösning skulle vara att endast hänvisa till den reglering som finns i 22 § i förvaltningslagen för att bedöma när ansökan om erkännande anses inkommen. Regleringen i förvaltningslagen är dock inte lika tydlig och det kan därför inte anses som en lämplig lösning.

Jordbruksverket bedömer att det inte finns några lämpliga alternativ lösningar till dessa bestämmelser.

### **6 § om juridisk status**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa vilken typ av juridisk person en organisation behöver vara för att kunna bli och förbli erkänd skulle bedömningarna av ansökan om erkännande behöva göras endast utifrån de regler som finns på EU-nivå. Med hänsyn till de tolkningsutrymmen som konstaterats i EU-förordningarna



riskerar bedömningarna då att bli godtyckliga och inte uppfylla kraven på likabehandling. Detta vore inte lämpligt.

Det skulle vara möjligt att föreskriva om att en producentorganisation eller sammanslutning skulle kunna vara andra sorters juridiska personer än ekonomiska föreningar. Ett alternativ hade då varit ideell förening. Det vore dock inte lämpligt eftersom en ideell förening saknar en rättsligt bindande reglering av innehåll och verksamhet. Avsaknaden av regler skulle medföra omfattande krav på vad föreningens egna stadgar skulle innehålla. Dessa krav skulle till stor del vara tagna från lag (1987:667) om ekonomiska föreningar. Ideella föreningar får heller inte bedriva ekonomisk verksamhet vilket är ett krav på en producentorganisation då de ska bedriva ekonomisk verksamhet för att främja medlemmarnas ekonomiska intresse. Med anledning av att ideella föreningar inte får bedriva ekonomisk verksamhet finns också en risk att komplikationer skulle uppstå om en producentorganisation eller sammanslutning skulle söka stöd inom havs- fiskeri- och vattenbruksprogrammet kopplat till hantering av stödbeloppen.

### **7 § om demokratisk kontroll**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa någon bestämmelse om att varje medlem ska ha en röst på organisationens stämma organisationen själva kunna bestämma om annan fördelning av rösterna i sina stadgar. Jordbruksverket anser att det skulle vara negativt för demokratin i organisationen.

Jordbruksverket anser att det är viktigt att alla medlemmar har samma möjlighet att påverka verksamheten i en producentorganisation. Jordbruksverket anser därför att det inte finns någon lämplig alternativ lösning till bestämmelsen.

### **8 § om vilka mål som organisationen ska verka för**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att en organisation vid ansökan om erkännande ska redogöra för vilka mål som de tänkt verka för samt för hur de tänker göra det skulle sådant underlag inte kunna användas som grund för beslut om erkännande. Det skulle då vara svårt för Jordbruksverket att bedöma ansökningarna på ett sätt som möter kraven på förutsägbarhet och likabehandling.

Istället för att kräva att organisationerna ska redogöra för sina mål skulle det ha varit möjligt att begära in en preliminär produktions- och saluföringsplan. En sådan plan skulle ge mer utförlig information om hur organisationen avser bedriva sin verksamhet vilket ytterligare skulle förenkla bedömningen av ansökan om erkännande. Att ta fram en sådan preliminär plan skulle dock vara mer betungande för organisationen eftersom planerna innehåller en stor mängd information som behöver tas fram och sammanställas. Den förenkling som en sådan preliminär plan skulle innebära för Jordbruksverkets bedömning av en ansökan om erkännande bedöms inte väga över den ökade administrativa börda som ett sådan krav skulle medföra för organisationerna.

## **9 § om uppgifter vid ansökan om erkännande av producentorganisation**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att en ansökan om erkännande av en producentorganisation ska innehålla de uppgifter och bilagor som framgår av bilaga 1 skulle det bli otydligt för den producentorganisation som ansöker om erkännande. Det skulle inte heller finnas någon möjlighet för Jordbruksverket att kräva att sökande lämnar samtliga uppgifter som myndigheten behöver för sin bedömning av ansökan. Jordbruksverket skulle inte heller kunna neka erkännande med anledning av att en producentorganisation skickat in felaktiga eller icke fullständiga uppgifter.

Eftersom det är i bilaga 1 som det framgår vilka uppgifter som en ansökan om erkännande av producentorganisation ska innehålla finns det inte någon alternativ lösning till att fastställa att det är just uppgifterna och bilagorna som framgår av den bilagan som ansökan ska innehålla.

## **10 § om krav på en producentorganisation inom fiskerinäringen**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att medlemmarna i en producentorganisation inom fiskerinäringen ska bedriva fiske med stöd av fiskelicens eller personlig fiskelicens skulle det inte finnas någon möjlighet att säkerställa att en producentorganisation bildats på initiativ av fiskeriproducenter.

En alternativ lösning till att ställa krav på att producentorganisationens medlemmar ska bedriva fiske med stöd av en fiskelicens eller en personlig fiskelicens skulle vara att använda samma terminologi som i artikel 14 förordning (EU) 1379/2013 och kräva att medlemmarna ska vara fiskeriproducenter. Jordbruksverket bedömer dock att den reglering som föreslås i föreskrifterna är enklare att förstå eftersom den på ett tydligare sätt knyter an till de begrepp som används inom den svenska fiskerinäringen. Begreppet fiskeriproducenter riskerar att uppfattas som otydligt.

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa bestämmelse om lägsta nivå på bruttoförsäljningen hos medlemmarna i en producentorganisation inom fiskerinäringen skulle det inte vara möjligt att säkerställa att de är tillräckligt ekonomiskt aktiva.

En alternativ lösning skulle vara att välja ett annat belopp än en miljon kronor avseende hur pass omfattande försäljning medlemmarna behöver ha. Det bedöms dock inte vara önskvärt eller lämpligt att välja ett högre belopp eftersom det riskerar att försvåra för småskaliga producenter att samverka som en producentorganisation. Utifrån de aktuella EU-kraven om att producentorganisationer ska vara tillräckligt aktiva och ha den ekonomiska kapaciteten för att kunna upprätta och genomföra produktions- och saluföringsplanerna bedömer Jordbruksverket att det inte är möjligt att sätta ett lägre belopp än en miljon kronor. Ett lägre belopp bedöms inte säkerställa ett uppfyllande av kraven. Om ingen beloppsgräns skulle fastslås riskerar det att bli mycket svårt att styrka att producentorganisationerna är tillräckligt ekonomiskt

aktiva vilket kommer att försvåra kontrollerna kring om producentorganisationerna uppfyller kraven enligt regelverket.

Utifrån ovanstående bedöms det inte finnas några alternativa lösningar som är mer lämpliga än de som föreslagits i föreskrifterna.

## **11 § om krav på en producentorganisation inom vattenbruksnäringen**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att medlemmarna i en producentorganisation inom vattenbruksnäringen ska ha tillstånd för vattenbruk skulle det inte finnas någon möjlighet att säkerställa att en sådan producentorganisation bildats på initiativ av vattenbruksproducenter.

En alternativ lösning till att ställa krav på att producentorganisationens medlemmar ska ha tillstånd för att bedriva vattenbruk skulle vara att använda samma terminologi som i artikel 14 förordning (EU) 1379/2013 och kräva att medlemmarna ska vara vattenbruksproducenter. Jordbruksverket bedömer dock att den reglering som föreslås i föreskrifterna är enklare att förstå eftersom den på ett tydligare sätt knyter an till den svenska vattenbruksnäringen. Begreppet vattenbruksproducenter riskerar att uppfattas som otydligt.

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa bestämmelse om lägsta nivå på bruttoförsäljningen hos medlemmarna i en producentorganisation inom vattenbruksnäringen skulle det inte vara möjligt att säkerställa att de är tillräckligt ekonomiskt aktiva.

En alternativ lösning skulle vara att välja ett annat belopp än en miljon kronor avseende hur pass omfattande försäljning medlemmarna behöver ha. Det bedöms dock inte vara önskvärt eller lämpligt att välja ett högre belopp eftersom det riskerar att försvåra för småskaliga producenter att samverka som en producentorganisation. Utifrån de aktuella EU-kraven om att producentorganisationer ska vara tillräckligt aktiva och ha den ekonomiska kapaciteten för att kunna upprätta och genomföra produktions- och saluföringsplanerna bedömer Jordbruksverket att det inte är möjligt att sätta ett lägre belopp än en miljon kronor. Ett lägre belopp bedöms inte säkerställa ett uppfyllande av kraven. Om ingen beloppsgräns skulle fastslås riskerar det att bli mycket svår att styrka att producentorganisationerna är tillräckligt ekonomiskt aktiva vilket kommer att försvåra kontrollerna kring om producentorganisationerna uppfyller kraven enligt regelverket.

Utifrån ovanstående bedöms det inte finnas några alternativa lösningar som är mer lämpliga än de som föreslagits i föreskrifterna.

## **12 § om uppgifter vid ansökan om erkännande av sammanslutning**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att en ansökan om erkännande av en sammanslutning ska innehålla de uppgifter och bilagor som framgår av bilaga 2 skulle det bli otydligt för den sammanslutning som ansöker om erkännande. Det

skulle inte heller finnas någon möjlighet för Jordbruksverket att kräva att sökande lämnar samtliga uppgifter som myndigheten behöver för sin bedömning av ansökan. Jordbruksverket skulle inte heller kunna neka erkännande med anledning av att en sammanslutning skickat in felaktiga eller icke fullständiga uppgifter.

Eftersom det är i bilaga 2 som det framgår vilka uppgifter som en ansökan om erkännande av sammanslutning ska innehålla finns det inte någon alternativ lösning till att fastställa att det är just uppgifterna och bilagorna som framgår av den bilagan som ansökan ska innehålla.

### **13 § om medlemmarna i en sammanslutning**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa bestämmelse om hur många av medlemmarna i en sammanslutning som behöver vara erkända producentorganisationer inom fiskeri- och vattenbrukssektorn skulle det vara oklart. Eftersom det krävs minst tre medlemmar för att bilda en ekonomisk förening finns det risk för att man felaktigt skulle anta att samtliga behöver vara erkända producentorganisationer inom fiskeri- och vattenbrukssektorn.

En alternativ lösning kunna vara att föreskriva om en sammanslutning behöver ha ett högre antal erkända producentorganisationer som medlemmar. En annan alternativ lösning skulle vara att fastställa att samtliga medlemmar behöver vara erkända producentorganisationer inom fiskeri- och vattenbrukssektorn. Effekten skulle av båda dessa alternativa lösningar bli att en det inte skulle vara möjligt för endast två erkända producentorganisationer att bilda en sammanslutning. Det skulle således försvåra möjligheterna att bilda en sammanslutning vilket inte vore lämpligt.

### **14 och 15 §§ om lägsta nivå på bruttoförsäljningen i en sammanslutning**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa bestämmelse om lägsta nivå på bruttoförsäljningen hos medlemmarna i en sammanslutning skulle det finnas risk för att det skulle vara mycket svårt att styrka att kravet på ekonomisk aktivitet uppfylls vilket skulle försvåra kontrollerna kring erkännandekriterierna.

En alternativ lösning skulle vara att välja ett annat belopp än en miljon kronor avseende hur pass omfattande försäljning medlemmarna behöver ha. Det bedöms dock inte vara önskvärt eller lämpligt att välja ett högre belopp eftersom det riskerar att försvåra för mindre producentorganisationer att samverka i form av en sammanslutning. Utifrån de aktuella EU-kraven om att sammanslutningen av producentorganisationer ska vara tillräckligt aktiva och ha den ekonomiska kapaciteten för att kunna upprätta och genomföra produktions- och saluföringsplanerna bedömer Jordbruksverket att det inte är möjligt att sätta ett lägre belopp än en miljon kronor. Ett lägre belopp bedöms inte säkerställa ett uppfyllande av kraven.

Utifrån ovanstående bedöms det inte finnas några alternativa lösningar som är mer lämpliga än de som föreslagits i föreskrifterna.

## **16 § om beslut av stämman**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att beslut om erkännandet av en sammanslutning och dess produktions- och saluföringsplaner ska fattas av sammanslutningens stämma skulle det finnas risk för att medlemmarna inte skulle ha möjlighet att granska sammanslutningen och dess beslut i tillräcklig utsträckning.

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att endast erkända producentorganisationer får rösta i de frågor som rör erkännandet av en sammanslutning och dess produktions- och saluföringsplaner skulle det finnas risk för att de erkända producentorganisationernas inflytande i sammanslutningen skulle försvagas.

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att det ska framgå av röstlängden vilka medlemmar som röstat skulle det inte vara möjligt för Jordbruksverket att kontrollera att endast medlemmar som är erkända producentorganisationer har röstat på sammanslutningens stämma i de frågor som är kopplade till erkännandet av en sammanslutning och till produktions- och saluföringsplaner.

Utifrån ovanstående bedöms det inte finnas några alternativa lösningar som är mer lämpliga än de som föreslagits i föreskrifterna.

## **17 § om inlämnande och undertecknande av produktions- och saluföringsplaner**

Om Jordbruksverket inte skulle upplysa om var bestämmelser om tidsfrister och förfarandet för inlämnande av produktions- och saluföringsplaner regleras skulle det finnas risk för att producentorganisationer eller sammanslutningar felaktigt skulle anta att det inte finns fler bestämmelser om detta än den som Jordbruksverket fastställer i andra stycket.

Eftersom första stycket endast upplyser om bestämmelser i EU förordning finns det inte någon alternativ lösning.

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att det är till Jordbruksverket som produktions- och saluföringsplaner ska lämnas riskerar det att bli otydligt.

Eftersom det redan av övergripande regelverk framgår att det är Jordbruksverket som ska bedöma produktions- och saluföringsplanerna bedöms det inte finnas några alternativa regleringar avseende vem som kan ta emot ansökningarna.

## **18 § om delar i en produktions- och saluföringsplan**

Om Jordbruksverket inte skulle upplysa om vilka delar en produktions- och saluföringsplan ska omfatta skulle regleringen av dessa delar i efterföljande delar av författningen bli svårare att förstå.

Eftersom paragrafen endast upplyser om bestämmelse i EU förordning finns det inte någon alternativ lösning.

## **19 § om uppgifter i en produktions- och saluföringsplan**

Om Jordbruksverket inte skulle upplysa om bestämmelser i EU förordningar som reglerar vilka uppgifter som de olika uppgifter som de olika delarna i produktions- och saluföringsplanerna ska innehålla

Om Jordbruksverket inte skulle upplysa om var bestämmelser om tidsfrister och förfarandet för inlämnande av produktions- och saluföringsplaner regleras skulle det finnas risk för att producentorganisationer eller sammanslutningar felaktigt skulle anta att det bara är föreskrifterna som reglerar detta.

Eftersom paragrafen endast upplyser om vilka bestämmelser som reglerar vilka uppgifter som de olika delarna i produktions- och saluföringsplanerna ska innehålla finns det inte någon alternativ lösning.

## **20 § om uppgifter i en saluföringsstrategi**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa vilka uppgifter en saluföringsstrategi ska innehålla skulle det bli svårt för Jordbruksverket att bedöma om saluföringsstrategin i produktions- och saluföringsplanerna kan godkännas. Eftersom uppgifterna tagits fram med utgångspunkt i aktuella EU-förordningar och kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU bedöms det inte finnas några andra alternativa uppgifter som är mer lämpliga att begära in.

## **21 § om minst en åtgärd per mål**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att en producentorganisation eller sammanslutning ska vidta minst en åtgärd per mål finns det risk för att planerna inte skulle uppfylla de krav som ställs i kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU. Det skulle också medföra en reell risk för en försämrad måloppfyllelse i de fall en åtgärd inte får det utfall som planerats.

En alternativ lösning till den reglering som föreslås i föreskrifterna skulle kunna vara att föreskriva om att fler åtgärder behöver vidtas per mål. En sådan reglering skulle riskera att bli alltför betungande för producentorganisationerna och sammanslutningarna, särskilt med hänseende till att många verksamma företag inom branscherna är små företag.

Gällande kravet om att minst en åtgärd ska verka mot att minska producentorganisationen, sammanslutningen eller dess medlemmars miljöpåverkan skulle en alternativ reglering till den som föreslås i föreskrifterna kunna vara att föreskriva om att fler åtgärder ska verka mot att minska miljöpåverkan. En sådan reglering skulle riskera att i allt för hög omfattning styra organisationernas verksamheter så att de förlorar möjligheten att anpassa sin verksamhet efter medlemmarnas behov vilket riskerar att medföra att det blir mindre attraktivt att vara medlem i en producentorganisation eller sammanslutning.

Om ingen reglering skulle göras i föreskrifterna får det effekten att producentorganisationerna och sammanslutningarna inte skulle behöva ha en åtgärd som verkar mot att minska miljöpåverkan. Detta skulle medföra att det inte skulle vara säkert att producentorganisationerna och sammanslutningarna skulle

verka mot att försöka minska sin eller sina medlemmars miljöpåverkan. Med hänsyn till hur väsentlig en god vattenmiljö är för både fisket och vattenbruket bedöms det inte som lämpligt.

Utifrån ovanstående bedöms det inte finnas några alternativa lösningar som är mer lämpliga än de som föreslagits i föreskrifterna.

## **22 § om den ekonomiska planen**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att producentorganisationerna och sammanslutningarna ska upprätta ekonomisk plan för varje åtgärd som de har angett i sin produktions- och saluföringsplan skulle det bli svårt för Jordbruksverket att bedöma om åtgärderna är genomförbara.

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa en producentorganisation ska ange i sin ekonomiska plan om de har ansökt eller beviljats stöd från havs-, fiskeri- och vattenbruksprogrammet skulle Jordbruksverkets möjligheter att bedöma hållbarheten i den ekonomiska planen försvåras. Det skulle medföra en risk för förlängda handläggningstider och även ett ökat antal kompletteringar.

Den reglering som föreslagits i föreskrifterna följer det som anges i kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU om när en ekonomisk plan behövs och vad den bör innehålla. Att föreskriva om något annat än det som står i rekommendationen medför en risk för att de ekonomiska planerna inte kommer att innehålla de uppgifter som EU-kommissionen anses att en plan behöver innehålla vilket i sin tur medför en risk för revisionskritik. Med hänsyn till detta kan det inte finnas några alternativ till att föreskriva om något annat än det som föreslagits i föreskrifterna.

## **23 § om godkännande av en producentorganisations produktions- och saluföringsplan**

Om Jordbruksverket inte skulle ställa krav på att produktions- och saluföringsplanerna ska vara godkänd av producentorganisationens stämma skulle det finnas risk för att organisationens medlemmar inte skulle ha tillräckligt inflytande över utformningen av produktions- och saluföringsplanerna eller vetenskap om vad dess innehåll.

## **24 – 26 §§ om uppgifter i en producentorganisations produktionsprogram**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa vilka uppgifter en producentorganisations produktionsplan ska innehålla skulle det bli svårt för Jordbruksverket att styra vilka uppgifter som producentorganisationerna lämnar i denna plan. Effekten skulle kunna bli att produktions- och saluföringsplaner delvis tappar sitt syfte och att de inte kan godkännas av Jordbruksverket.

Eftersom de uppgifter som efterfrågas tagits fram med utgångspunkt i aktuella EU-förordningar och kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU bedömer Jordbruksverket att det inte finns några andra alternativa uppgifter som är mer lämpliga att begära in.

En alternativ lösning skulle kunna vara att inte fastställa någon möjlighet för producentorganisationerna att komplettera sina produktionsprogram med uppgifter om medlemmarnas planerade produktion efter att medlemmarnas fiskemöjligheter för året har blivit kända. Producentorganisationerna skulle då endast kunna gissa nivån på produktionen under det kommande året. Effekten skulle kunna bli att uppgifterna skulle bli missvisande.

### **27 § om pris per säsong**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att de producentorganisationer som säljer sina medlemmars produktion behöver lämna uppgift om pris skulle det inte vara möjligt att följa prisutvecklingen.

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa prisuppgifterna ska lämnas per säsong skulle det vara svårare att följa av hur priserna förändras över tid.

Eftersom det är just prisutveckling över tid som Jordbruksverket behöver följa finns det inte någon alternativ lösning till att begära in just dessa uppgifter.

### **28 § om godkännande av en sammanslutnings produktions- och saluföringsplan**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att en sammanslutnings produktions- och saluföringsplan ska vara godkänd av sammanslutningens stämma skulle det finnas risk för att organisationens medlemmar inte skulle ha tillräckligt inflytande över utformningen av produktions- och saluföringsplanerna eller vetskap om vad dess innehåll.

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att det ska framgå av röstlängd vilka medlemmar som har röstat i frågor som gäller produktions- och saluföringsplanen skulle det inte vara möjligt för Jordbruksverket att kontrollera att endast erkända producentorganisationer har röstat i frågor som rör produktions- och saluföringsplanen.

En alternativ lösning skulle vara att ge stämman en möjlighet att delegera rätten att godkänna en sammanslutnings produktions- och saluföringsplan till styrelsen. Eftersom det är ett begränsat antal medlemmar i en sammanslutning anser Jordbruksverket inte att det skulle innebära någon större lättnad av den administrativa bördan. Den begränsade lättnaden kan inte anses motivera risken för att organisationens medlemmar inte skulle ha tillräckligt inflytande över utformningen av produktions- och saluföringsplanerna eller vetskap om vad dess innehåll.

### **29–31 §§ om uppgifter i en sammanslutnings produktionsprogram**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa vilka uppgifter en sammanslutnings produktionsprogram ska innehålla skulle det bli svårt för Jordbruksverket att bedöma om produktionsprogrammet kan godkännas.



Eftersom uppgifterna tagits fram med utgångspunkt i aktuella EU-förordningar och kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU bedöms det inte finnas några andra alternativa uppgifter som är mer lämpliga att begära in.

I syfte att minska den administrativa bördan för sammanslutningarna i så stor utsträckning som det är möjligt och samtidigt få in de mest relevanta underlagen har Jordbruksverket valt att utforma vissa krav så att de endast omfattar sammanslutningar inom en specifik näring.

### **32 § om pris per säsong**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att de sammanslutningar som säljer sina medlemmars produktion behöver lämna uppgift om pris skulle det inte vara möjligt att följa prisutvecklingen.

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa prisuppgifterna ska lämnas per säsong skulle det vara svårare att följa av hur priserna förändras över tid.

Eftersom det är just prisutveckling över tid som Jordbruksverket behöver följa finns det inte någon alternativ lösning till att begära in just dessa uppgifter.

### **33 § om inlämnande av årsrapporter**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa bestämmelser om inlämnande av årsrapport skulle det vara svårt för organisationerna att veta vilka krav som ställs på denna rapport.

Det bedöms inte finnas några möjligheter till alternativ reglering i föreskrifterna. Årsrapporten är ett väsentligt dokument för producentorganisationen och det är viktigt att det innehåller nödvändiga uppgifter och att det är väl förankrad hos organisationen.

### **34 § om godkännande av en sammanslutnings årsrapport**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa det i sammanslutningar endast är de medlemmar som är erkända producentorganisationer som får rösta vid godkännandet av årsrapporten skulle det finnas risk för att de erkända producentorganisationernas inflytande i sammanslutningen skulle försvagas.

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa att det ska framgå av röstlängden vilka medlemmar som röstat vid godkännandet av årsrapporten skulle Jordbruksverket inte ha möjlighet att kontrollera att röstningen skett på så sätt som är föreskrivet.

Det bedöms inte finnas några möjligheter till alternativ reglering i föreskrifterna.

### **35 § om när årsrapporter ska lämnas in**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa inom vilken tidsperiod en årsrapport behöver lämnas in till Jordbruksverket skulle det bli svårt för Jordbruksverket att säkerställa att årsrapporterna skickas in.

Ett alternativ till den föreslagna regleringen i föreskrifterna skulle vara att föreskriva om en längre eller kortare tidsfrist för inlämnandet av årsrapporten. Det är av stor vikt att årsrapporten lämnas in i nära anslutning till att produktions- och saluföringsplanen har löpt ut för att underlagen som redovisas i årsrapporten ska vara relevanta. En längre tidsfrist skulle innebära en risk för att underlagen skulle brista i relevans och vore av den anledningen inte lämpligt.

Om Jordbruksverket skulle fastställa en kortare tidsfrist finns det risk för att organisationerna inte skulle hinna ta fram relevant underlag och bearbeta det på ett tillfredsställande sätt. Det skulle kunna medföra sämre kvalitet på årsrapporterna. Det skulle också medföra en risk att organisationerna skulle behöva prioritera framtagandet av årsrapporten på ett sätt som skulle kunna påverka övrigt arbete negativt vilket inte är önskvärt.

### **Bilaga 1 om vilka uppgifter som behöver lämnas vid en ansökan om erkännande för en producentorganisation**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa vilka uppgifter som en producentorganisation behöver lämna in i sin ansökan om erkännande skulle Jordbruksverket inte kunna kräva att dessa uppgifter lämnas in. I de fall sökande väljer att inte lämna nödvändiga uppgifter skulle det vara svårt för Jordbruksverket att bedöma om ansökan om erkännande kan beviljas.

Eftersom det är just de uppgifter och bilagor som efterfrågas i bilaga 1 som behövs för Jordbruksverkets bedömning av en ansökan om erkännande av en producentorganisation finns det inte någon alternativ lösning till att fastställa att det är just de angivna uppgifterna och bilagorna som en sådan ansökan ska innehålla.

### **Bilaga 2 om vilka uppgifter som behöver lämnas vid en ansökan om erkännande av en sammanslutning av producentorganisationer**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa vilka uppgifter som en sammanslutning behöver lämna in i sin ansökan om erkännande skulle Jordbruksverket inte kunna kräva att dessa uppgifter lämnas in. I de fall sökande väljer att inte lämna nödvändiga uppgifter skulle det vara svårt för Jordbruksverket att bedöma om ansökan om erkännande kan beviljas.

Eftersom det är just de uppgifter och bilagor som efterfrågas i bilaga 2 som behövs för Jordbruksverkets bedömning av en ansökan om erkännande av en sammanslutning finns det inte någon alternativ lösning till att fastställa att det är just de angivna uppgifterna och bilagorna som en sådan ansökan ska innehålla.

### **Bilaga 3 om utfalls- och resultatindikatorer**

Jordbruksverket skulle kunna välja att inte ta med exempel på utfalls- och resultatindikatorer i föreskriften och istället endast hänvisa till kommissionens rekommendation nr 2014/117/EU där indikatorerna fastställts. Jordbruksverket bedömer dock att reglering i föreskrifterna är mer lättillgängligt för organisationerna än en hänvisning till en rekommendation.

Eftersom syftet med bilagan är att förtydliga vilka exempel på utfalls- och resultatindikationer som kommissionen tar upp i rekommendation finns det inte någon alternativ lösning till att ta upp samma exempel i forskrifterna.

#### **Bilaga 4 om vilka uppgifter en årsrapport behöver innehålla**

Om Jordbruksverket inte skulle fastställa vilka uppgifter som en årsrapport behöver innehålla skulle Jordbruksverket inte kunna kräva att dessa uppgifter lämnas in. I de fall sökande väljer att inte lämna nödvändiga uppgifter skulle det vara svårt för Jordbruksverket att bedöma hur en organisation arbetat för att nå de mål och genomföra de åtgärder som de åtagit sig i produktions- och saluföringsplanen.

Eftersom det är just de uppgifter som efterfrågas i bilaga 4 som behövs för att Jordbruksverket ska kunna bedöma hur en organisation arbetat för att nå de mål och genomföra de åtgärder som de åtagit sig i produktions- och saluföringsplanen finns det inte någon alternativ lösning till att fastställa att det är just de angivna uppgifterna en årsrapport ska innehålla.

#### **Uppgifter om vilka som berörs av regleringen**

De som berörs är de erkända producentorganisationerna samt deras medlemmar som är fiskeri- och vattenbruksproducenter. Det finns i nuläget sju erkända producentorganisationer och de har totalt 399 medlemmar. Fördelning av medlemmar per producentorganisation ser ut enligt följande<sup>5</sup>.

- Swedish Pelagic Federation Producers Organisation – 40 medlemmar
- Svensk Skaldjursodling producentorganisation – 5 medlemmar
- Havs- och kustfiskarnas producentorganisation – 51 medlemmar
- Sveriges Fiskares producentorganisation – 232 medlemmar
- De recirkulerande vattenbrukarna Sverige – 7 medlemmar
- Norrbottens Kustfiskares producentorganisation – 37 medlemmar
- Producentorganisationen Kustfiskarna Bottenhavet – 27 medlemmar

Det finns i nuläget inga erkända sammanslutningar.

Den myndighet som berörs är Jordbruksverket som handlägger ansökningar om erkännande av producentorganisationer, erkännande av sammanslutningar samt godkännande av produktions- och saluföringsplaner och årsrapporter.

De som kan komma att beröras är fiskeri- och vattenbruksproducenter som i framtiden vill ingå i producentorganisationer eller starta upp nya producentorganisationer och redan erkända producentorganisationer som vill bilda en sammanslutning.

---

<sup>5</sup> Siffrorna är framtagna under september 2023.

## Uppgifter om de bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på

Jordbruksverket beslutanderätt grundar sig på de bemyndiganden som finns i 3 kap. 3 § och 6 kap. 8 § i förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen.

## Uppgifter om vilka kostnadsmässiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

De regler som finns i föreskriftsförslaget gällande vilka underlag som organisationerna behöver skicka in i ansökan om erkännande, produktions- och saluföringsplaner och årsrapporter är mer omfattande än de regler som finns i nu gällande föreskrifter. Detta i kombination med de administrativa bördorna som finns angivna i avsnitt C kan ge intrycket att föreskriftsförslaget medför en ökad administrativ börda för organisationerna. Den absoluta majoriteten av de uppgifterna som begärs in är dock uppgifter som redan begärs in i nuläget eftersom uppgifterna är nödvändiga för att kunna bedöma om kraven i de övergripande EU-regelverken är uppfyllda. Övriga uppgifter är enklare uppgifter till exempel om organisationen sökt vissa stöd. Dessa uppgifter bedöms inte bidra till någon ökning av den administrativa bördan. Reglerna i föreskrifterna bedöms i och med det inte medföra någon reell ökad kostnadsmässig konsekvens för organisationerna.

Jordbruksverkets bedömning är därmed att regleringen inte kommer att medföra några kostnadsmässiga konsekvenser för de som berörs av regelverket utöver de som redovisas i övriga delar av konsekvensutredningen. Nedan finns en redogörelse för de övriga konsekvenser som bedöms uppstå som en följd av den föreslagna regleringen.

De nya reglerna i 25 § och 34 § andra stycket innebär en styrning av organisationernas verksamheter. Det kan påverka vilka möjligheter organisationen har att utveckla sin verksamhet. Med hänsyn till den inbyggda flexibiliteten i regeln där organisationerna ges en valfrihet gällande vad de vill vidta för åtgärd och inom vilket mål bedöms dock påverkan vara låg. Reglerna bedöms däremot fortfarande kunna ha en begränsad indirekt påverkan på organisationernas möjligheter att styra sina verksamheter för att få bättre lönsamhet, ökade intäkter och ökad omsättning.

Jordbruksverket bedömer dock att reglerna är motiverade eftersom de lagts in i föreskrifterna för att skapa mer hållbara verksamheter. Reglerna bedöms totalt sett påverka de berörda branscherna positivt eftersom en minskad miljöpåverkan ger bättre förutsättningar för att bedriva verksamhet.

Om reglerna togs bort från föreskrifterna skulle konsekvenserna av dem försvinna. Det skulle medföra en risk för en försämrad hållbarhet inom branscherna överlag. Det skulle i sin tur påverka möjligheterna till att bedriva verksamhet inom branscherna negativt. Det bedöms därför som motiverat att införa regleringen då

den på en övergripande nivå medför större positiva effekter för organisationerna på en aggregerad nivå jämfört med att ta bort reglerna.

## Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Jordbruksverkets bedömning är att regleringen är förenligt med EU-rätten i alla avseenden.

Regleringen bedöms inte heller gå utöver den reglering som krävs enligt förordning (EU) nr 1380/2013, förordning (EU) nr 1379/2013, förordning (EU) nr 1418/2013 och förordning (EU) nr 1419/2013.

## Bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Först när de nya föreskrifterna träder ikraft kommer det att finnas tydliga regler kring hur producentorganisationer ska agera om de önskar bilda en sammanslutning. Vissa producentorganisationer har uttryckt att de överväger att försöka bilda en sammanslutning. Utifrån det bedöms det som lämpligt att föreskrifterna träder ikraft under 2024.

Information om föreskrifternas ikraftträdande och eventuellt även huvudsakliga ändringar i föreskrifterna bör kommuniceras särskilt till producentorganisationerna. Samråds- och remissinstanser kommer att informeras via e-post.

## B. Kommuner och regioner

### Markera med X:

Regleringen bedöms inte få effekter för kommuner eller regioner.

Konsekvensutredningen innehåller därför inte någon beskrivning av punkten i avsnitt B.

Regleringen bedöms få effekter för kommuner eller regioner.

Konsekvensutredningen innehåller därför en beskrivning av punkten i avsnitt B.

## C. Företag

Med företag avses här en juridisk eller en fysisk person som bedriver näringsverksamhet, det vill säga försäljning av varor och/eller tjänster yrkesmässigt och självständigt. Att yrkesmässigt bedriva näringsverksamhet bör tolkas brett.

### Markera med X:

Regleringen bedöms inte få effekter av betydelse för företags

arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt.

Konsekvensutredningen innehåller därför inte någon beskrivning av punkterna i avsnitt C.

Regleringen bedöms få effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Konsekvensutredningen innehåller därför en beskrivning av punkterna i avsnitt C.

## Beskrivning av antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen

De företag som berörs är de som är medlemmar i en erkänd producentorganisation. De erkända producentorganisationerna som finns har sammanlagt 399 medlemmar<sup>6</sup>. Producentorganisationer får endast bildas av producenter av fiskeri- respektive vattenbruksprodukter, se artikel 6 i förordning (EU) nr 1379/2013. Det här kravet har förtydligats i 10 och 11 §§ i föreskrifterna genom om att krav ställs på att medlemmar ska bedriva fiske med stöd av fiskelicens eller personlig fiskelicens alternativt ha tillstånd för att bedriva vattenbruk. Dessa krav bedöms endast kunna uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig verksamhet. Jordbruksverket gör därför bedömningen att samtliga medlemmar i producentorganisationerna är att bedöma som företag. Antalet företag som berörs av regleringen blir därmed 399.

Endast producenter av fiskeriprodukter respektive vattenbruksprodukter får bilda producentorganisationer, se artikel 6 i förordning (EU) nr 1379/2013. Sammanslutningar ska bildas på initiativ av erkända producentorganisationer, se artikel 9 i förordning (EU) nr 1379/2013. De branscher som berörs av föreskrifterna är därför fiskerinäringen och vattenbruksnäringen.

De flesta företag som är verksamma inom de aktuella branscherna är mindre företag. Lönsamheten inom de berörda branscherna är generellt sätt låg. Utöver det är möjligheterna till expansion inom fisket är begränsade på grund av de fiskekvoter som finns. Sett till storleken på de företag som sökte stöd inom havs- och fiskeriprogrammet 2014–2020 så klassificerades 247 av 377 sökande företag som mikroföretag och 90 av 377 klassificerades som små företag. Med hänsyn till dessa omständigheter bedöms det som rimligt att den övervägande delen av de företag som är medlemmar i en producentorganisation är antingen mikro- eller små företag.

---

<sup>6</sup> Uppgifterna är framtagna under september 2023.

Beskrivning av vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader.

## **Allmän information om beräkningen av den administrativa bördan**

### **Antal företag**

Det finns i nuläget sju erkända producentorganisationer men inte någon erkänd sammanslutning.

En ny producentorganisation beräknas ansöka om erkännande vart femte år och även en ny sammanslutning beräknas ansöka om erkännande med samma intervall.

Det går inte att fastställa när nya producentorganisationer eller sammanslutningar kommer att erkännas. Ingen producentorganisation har i nuläget visat intresse för att ansöka om erkännande. Däremot har Jordbruksverket fått information om att det finns intresse hos vissa erkända producentorganisationer att bilda en sammanslutning och ansöka om erkännande. Jordbruksverket bedömer att det är mest rättvisande att beräkna den administrativa bördan för sju erkända producentorganisationer och en erkänd sammanslutning.

### **Tidsåtgång**

Vid bedömningen av hur lång tid de olika momenten tar har beaktats hur lång tid det tar att skriva dokumenten men hänsyn har även, i de fall det bedömts som relevant, tagits till att dessa ska skrivas ut och postas. Restid till och från en brevlåda tas dock inte med i beräkningen eftersom den tiden är så pass varierande beroende på var organisationen är lokaliserad. Utöver det så är det också rimligt att anta att ansvarig för organisationen som regel gör andra saker samtidigt som de åker för att posta dokumentet.

### **Timkostnad**

När Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2022:24) om stöd från havs-, fiskeri- och vattenbruksprogrammet togs fram gjordes en utförlig beräkning avseende de produktions- och saluföringsplaner som behöver tas fram av producentorganisationerna. Där konstateras att de kostnader som producentorganisationerna redovisat var förhållandevis jämt fördelade på anställd personal och konsulter. Statistiska uppgifter från SCB<sup>7</sup> användes för att ta fram en genomsnittlig timkostnad. Den genomsnittliga timkostnader beräknades till 565 kr.<sup>8</sup> Sett till de ansökningar om erkännande som kommit in under programperioden 2014–2020 så har det även i dessa förekommit en blandning av kostnader för

---

<sup>7</sup> Uppgifterna inhämtades under januari 2021.

<sup>8</sup> Mer detaljerad information om hur beräkningen har gjorts finns i dokumentet ”Bilaga FKA produktions- och saluföringsplaner”.

anställd personal och för konsulter.<sup>9</sup> Den tidigare konstaterade timkostnaden bedöms därför vara rimlig att använda även för beräkningen av den administrativa bördan för ansökan om erkännande.

I nuläget finns inga sammanslutningar, men då de dokument som de ska ta fram är likartade de som producentorganisationerna tar fram bedöms det vara rimligt att även sammanslutningarna använder samma timkostnad.

### Formel för beräkning

Den formel vi använder för beräkningen av administrativa kostnader är Population x Frekvens x (Minuter x (Timlön/60) + ev. extern kostnad).

### **Administrativa börda för ansökan om erkännande av producentorganisation**

En ny producentorganisation förväntas ansöka om erkännande vart femte år. Att ta fram och lämna en sådan ansökan förväntas ta 20 timmar vilket utgör 1 200 minuter.

Formeln för den föreslagna skrivningen i föreskrifterna blir:  $0,2 \times 1 (1\ 200 \times (565/60)) = 2\ 260$

Det innebär att den administrativa bördan för ansökan om erkännande av producentorganisation blir 2 260 kr per år.

### **Administrativ börda för ansökan om erkännande av sammanslutning**

En ny sammanslutning förväntas ansöka om erkännande vart tionde år. Att ta fram och lämna en sådan ansökan förväntas ta 20 timmar vilket utgör 1 200 minuter.

Formeln för den föreslagna skrivningen i föreskrifterna blir:  $0,1 \times 1 (1\ 200 \times (565/60)) = 1\ 130$

Det innebär att den administrativa bördan för ansökan om erkännande av sammanslutning av producentorganisationer blir 1 130 kr per år.

### **Administrativ börda för inlämnande av produktions- och saluföringsplaner**

Varje erkänd organisation behöver skicka in en produktions- och saluföringsplan per år.

När Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2022:24) om stöd från havs-, fiskeri- och vattenbruksprogrammet togs fram gjordes en ingående beräkning avseende de produktions- och saluföringsplaner som behöver tas fram av producentorganisationerna. Beräkningen gjordes utifrån de insatser som beviljats

---

<sup>9</sup> Se dokument ”4a dokumentationsmall Bilda PO inom fiske och vattenbruk”



under 2014–2020. Det konstaterades då att den genomsnittliga arbetstiden för att ta fram en produktions- och saluföringsplan var 106 timmar vilket blir 6 360 minuter.

Eftersom det i nuläget inte finns några sammanslutningar har det inte varit möjligt att göra en historisk beräkning gällande deras administrativa börda att ta fram en produktions- och saluföringsplan. Jordbruksverket bedömer dock utifrån att EU-regelverket för produktions- och saluföringsplaner är samma för sammanslutningar som för producentorganisationer att det är rimligt att utgå ifrån samma tidsomfattning.

Formeln för den föreslagna skrivningen i föreskrifterna blir:  $8 \times 1 \times (6\,360 \times (565/60)) = 479\,120$

Det innebär att den administrativa bördan för inlämnande av produktions- och saluföringsplaner blir 479 120 kr per år.

### **Administrativ börda för inlämnande av årsrapporter**

Varje erkänd organisation behöver skicka in en årsrapport per år.

En årsrapport är en uppföljning av den planering som görs i produktions- och saluföringsplanen. Jordbruksverket bedömer därför att en organisation kommer att behöva lägga lika mycket tid på att ta fram en årsrapport som de lägger på framtagandet av produktions- och saluföringsplanen. Den genomsnittliga arbetstiden för att ta fram en årsrapport blir då 106 timmar dvs. 6 360 minuter.

Eftersom det i nuläget inte finns någon erkänd sammanslutning har det inte heller varit möjligt att göra en historisk beräkning gällande deras administrativa börda för att ta fram en årsrapport. Eftersom EU-regelverket för årsrapporterna är detsamma för sammanslutningar som det är för producentorganisationer bedömer Jordbruksverket att det är rimligt att utgå ifrån samma tidsomfattning.

Formeln för den föreslagna skrivningen i föreskrifterna blir:  $8 \times 1 \times (6\,360 \times (565/60)) =$

Det innebär att den administrativa bördan för inlämnande av årsrapporter blir 479 120 kr per år.

### **Administrativ börda för ansökan om undantag på grund av särskilda skäl**

Sett till de föregående åren bedömer Jordbruksverket att ansökningar om särskilda skäl sällan förekommer. Jordbruksverket uppskattar därför att det kan inkomma 5 ansökningar om särskilda skäl per år. Att göra en ansökan om undantag bör inte ta mer än 20 minuter eftersom ansökan inte är beroende av några särskilda formkrav utan det krävs endast att organisationen ska beskriva den aktuella situationen som medför att undantag pga. särskilda skäl bör göras.

Formeln för den föreslagna skrivningen i föreskrifterna blir:  $5 \times 1 \times (20 \times (565/60)) = 942$  kr

Det innebär att den administrativa bördan blir 942 kr per år.

## Beskrivning av vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen

Jordbruksverkets bedömning är att den föreslagna regleringen inte medför några ytterligare förändringar för företagens verksamheter utöver det som redovisas i övriga delar av konsekvensutredningen.

## Beskrivning av i vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen

Den föreslagna regleringen bedöms inte ha någon påverkan på antalet företag inom de berörda branscherna som är fiskeri- och vattenbruksbranscherna. Regleringen skapar inga ytterligare krav som företagen måste uppfylla för att kunna ta sig in på marknaden då det är fullt möjligt att bedriva ett företag inom de aktuella branscherna utan att vara medlem i en organisation.

I den föreslagna regleringen finns det vissa krav som ett företag måste uppfylla för att vara medlem i en erkänd organisation. Erkända organisationer har enligt artikel 41 i förordning (EU) nr 1379/2013 vissa undantag från de konkurrensregler som finns angivna i artikel 101.1 i EUF-fördraget. Det innebär att erkännandet i sig har påverkan på konkurrensförhållandena på de aktuella marknaderna. Det medför att de företag som är medlemmar i en erkänd organisation i sin tur får vissa konkurrensfördelar gentemot företag som inte är medlemmar i en erkänd organisation. Konkurrensfördelarna är exempelvis kopplade till avtal och förfaranden som avser produktion eller försäljning av produkter samt ökade möjligheter att ta del av stöd från havs-, fiskeri- och vattenbruksprogrammet.

Jordbruksverket bedömer att även om den föreslagna regleringen inte bedöms ha någon påverkan på antalet företag inom de aktuella branscherna så är det sannolikt att den kan ha en viss påverkan på antalet företag som har för avsikt att gå med i en erkänd organisation. Den påverkan kommer dock endast att beröra företag som redan är aktiva inom de aktuella branscherna och bedöms inte vara av sådan karaktär att den i sig kan resultera i att företag som redan är aktiva inom de aktuella branscherna och inte är medlemmar i en organisation kommer att lämna marknaden.

Med hänsyn till att påverkan från den föreslagna regleringen bedöms sakna effekter på antalet företag inom de aktuella branscherna bedöms den inte heller påverka antalet företag som är aktiva inom andra branscher eller i andra länder.

Det finns inte någon reglering i föreskrifterna om hur företagen får prissätta sina varor eller hur de får sälja eller marknadsföra dem. Det finns heller några regler om att produkter och tjänster behöver ha en viss utformning eller att vissa produktionsprocesser behöver användas. Reglerna om att viss infiskning alternativt produktion behöver ske i Sverige bedöms dock kunna medföra en viss påverkan på

företagens förmåga att konkurrera eftersom det i viss mån begränsar företagens möjligheter att utforma sina verksamheter. Reglerna är dock nödvändiga för att möta de krav som ställs i artikel 14 i förordning (EU) nr 1379/2013. Dessutom bedöms samtliga existerande producentorganisationer uppfylla de aktuella kraven med god marginal. Den föreslagna regleringens effekt på företagens förmåga att konkurrera bedöms därför som mycket begränsad.

Med hänsyn till att den föreslagna regleringen som mest bedöms ha mycket begränsade effekter på företagens förmåga att konkurrera bedöms den påverkan som skapas inom branschen, mellan andra branscher samt mellan andra länder vara försumbar.

De dokument som organisationerna skickar in till Jordbruksverket kan begäras ut som allmänna handlingar. Uppgifterna i de dokumenten bedöms dock inte innehålla detaljerade uppgifter om den enskilda producerande medlemmen och anses därmed inte ha någon påverkan på företagens incitament till att konkurrera på marknaden. I artikel 17 c i förordning (EU) nr 1379/2013 anges att medlemmarna i en organisation ska lämna ett ekonomiskt bidrag för att finansiera organisationens verksamhet. Medlemskapet i en organisation är därmed förknippat med vissa kostnader. Med hänsyn till att de flesta företag inom de aktuella branscherna är mindre företag och att lönsamheten inom branscherna som regel är låg finns en viss risk att möjligheten att vara medlem i en organisation försvåras för företag med små ekonomiska marginaler. Delar av produktions- och saluföringsplanerna syftar till att möta marknadens efterfrågan och skapa nya kommersiella möjligheter. Detta kan medföra en ändrad efterfrågan på produkter vilket i viss mån kan medföra ökade incitament för medlemmar att stanna kvar på marknaden. De konstaterade effekterna bedöms dock vara av mycket begränsad karaktär. Den föreslagna regleringen bedöms därmed inte ha någon direkt påverkan på företagens incitament till att konkurrera på marknaden.

Med hänsyn till att den föreslagna regleringen som mest bedöms ha mycket begränsade effekter på företagens incitament till att konkurrera på marknaden bedöms den påverkan som skapas inom branschen, mellan andra branscher samt mellan andra länder vara försumbar.

Delar av produktions- och saluföringsplanerna syftar till att säkerställa att organisationerna möter marknadens efterfrågan och skapar nya kommersiella möjligheter sina medlemmar. Även om dessa funktioner primärt syftar till att gynna organisationerna och deras medlemmar så kan det också medföra en viss förändring för konsumenterna genom ökade valmöjligheter vilket i sin tur kan leda till förändrade konsumtionsbeteenden. Jordbruksverket bedömer att det finns en möjlighet att den föreslagna regleringen kan leda till att konsumenterna får ett mer säsongsbundet utbud av produkter och att nya produkter kan släppas ut på marknaden. Det här skulle i sin tur kunna leda till förändrade konsumtionsmönster. Eftersom i vart fall delar av organisationernas infiskning alternativt produktion sker i Sverige kan det även medföra att konsumenterna handlar mer svenska varor.

Att de företag som är medlemmar i en organisation kan få bättre förutsättningarna att sälja sina varor jämfört med företag som inte är medlemmar skulle kunna få en begränsad påverkan på konkurrensen inom de berörda branscherna. Med hänsyn till att den eventuella påverkan från den föreslagna regleringen som mest bedöms ha begränsade effekter på konsumenternas valmöjligheter och konsumtionsbeteenden bedöms den påverkan som skapas mellan andra branscher samt mellan andra länder vara försumbar.

Sammanfattningsvis kan konstaterats att den föreslagna regleringens påverkan på företagets konkurrensförhållanden bedöms som mycket begränsad.

## **Beskrivning av hur regleringen i andra avseenden kan komma att påverka företagen**

Förslaget leder inte till någon ytterligare påverkan på berörda företag än vad som redan redovisats i övriga delar av konsekvensutredningen.

## **Beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning**

Som tidigare konstaterats i konsekvensutredningen är det sannolikt att mikro- och små företag är den mest vanliga typen av företag inom producentorganisationerna och följaktligen även inom eventuella sammanslutningar av producentorganisationer. Det framgår även av artikel 6 i förordningen (EU) nr 1379/2013 att hänsyn ska tas till småskaliga producenter. Vid framtagandet av föreskrifterna har det funnits en stor medvetenhet om detta och den generella målsättningen har varit att de regler som föreslås ska vara anpassade till de förutsättningar som vanligtvis finns hos mindre företag.

Ett exempel på reglering i föreskrifterna där särskild hänsyn tagits till mindre företag är bestämmelserna om hur omfattande bruttoförsäljning av fiskeri- och vattenbruksprodukter en producentorganisation respektive en sammanslutning behöver uppfylla för att bli erkänd. Här har ett så lågt belopp som möjligt valts för att i så stor utsträckning som det är möjligt med hänsyn till de aktuella EU-reglerna möjliggöra för mindre företag att gå samman och bilda en producentorganisation.

## **D. Samråd**

### **1. Beskrivning av ett eventuellt tidigt samråd**

Inget tidigt samråd har genomförts.

## **E. Kontaktperson**

### **1. Ange vem som kan kontaktas vid eventuella frågor**

Jeanette Ringbom

Utvecklings- och samordningsenheten, Jordbruksverket

Telefon: 036-15 00 00, E-post: projektochforetagsstod@jordbruksverket.se